

Č. j.: R129/2006/02-21635/2006/300-Šp

V Brně dne 8. prosince 2006

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 30. 10. 2006 navrhovatelem,

společností **GTS NOVERA, a.s.**, IČ: 61058904, se sídlem Přemyslovská 2845/43, 130 00 Praha 3, za niž jedná Ing. Milan Rusnák, předseda představenstva, ve správním řízení zastoupen na základě plných mocí ze dne 7. 8. 2006 Tomášem Pfefferem, Šermířská 2378/3a, 169 00 Praha 6, a společností **INDOC s.r.o.**, IČ: 26164001, se sídlem Rytířská 6/410, 110 00 Praha 1, za niž jedná Ing. Martin Kovařík, jednatel,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 9. 10. 2006, č.j. S243/2006-17259/2006/510-če, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele

Česká republika – Ministerstvo informatiky, IČ: 86594346, se sídlem Havelkova 2, 130 00 Praha 3, za kterou jedná MUDr. Mgr. Ivan Langer, ministr, jako zadavatel pověřený na základě smluv o společném postupu při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Přenosové služby sloužící k propojení lokálních sítí veřejné správy v ČR**“, zadávané v otevřeném řízení podle § 25 odst. 2 písm. a) zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 436/2004 Sb. a zákona č. 437/2004 Sb., zákona č. 60/2005 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb. a zákona č. 413/2005 Sb., jehož oznámení bylo uveřejněno na centrální adrese pod ev. číslem 50021265 dne 3. 5. 2006, k výkonu veškerých práv a povinností souvisejících se zadáním veřejné zakázky s těmito zadavateli:

- Česká republika, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, IČ 62933591, se sídlem Nuselská 39, 140 00 Praha 4, zastoupená RNDr. Františkem Pelcem, ředitelem,
- Česká republika, Česká obchodní inspekce, IČ 00020869, se sídlem Štěpánská 15, 120 00 Praha 2, zastoupená Ing. Jiřím Pěkným, ústředním ředitelem,
- Česká republika, Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, zastoupená Ing. Lubošem Vaňkem, ústředním ředitelem,
- Česká republika, Český statistický úřad, IČ 00025593, se sídlem Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, zastoupený Ing. Janem Fischerem, CSc., předsedou,

- Česká republika, Český telekomunikační úřad, IČ 70106975, se sídlem Sokolovská 219, 190 00 Praha 9, zastoupený PhDr. Pavlem Dvořákem, CSc., předsedou,
- Česká republika, Český úřad zeměměřičský a katastrální, IČ 00025712, se sídlem Pod sídlištěm 9/1800, 182 11 Praha 8, zastoupený Ing. Karlem Večeřem, předsedou,
- Česká republika, Energetický regulační úřad, IČ 70894451, se sídlem Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava, zastoupený Ing. Josefem Fírtem, předsedou,
- Česká republika, Ministerstvo dopravy, IČ 66003008, se sídlem nář. L. Svobody 12, 110 15 Praha 1, jehož jménem jedná Ing. Aleš Řebíček, ministr,
- Česká republika, Puncovní úřad, IČ 00002542, se sídlem Kozí 4, 110 01 Praha 1, zastoupený Ing. Martinem Novotným, předsedou,
- Česká republika, Ministerstvo spravedlnosti, IČ 00025429, se sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2, jehož jménem jedná JUDr. Jiří Pospíšil, ministr,
- Česká republika, Ministerstvo zdravotnictví, IČ 00024341, se sídlem Palackého nám. 4, 128 01 Praha 2, jehož jménem jedná MUDr. Tomáš Julínek, MBA, ministr,
- Česká republika, Ministerstvo životního prostředí, IČ 00164801, se sídlem Vršovická 65, 100 10 Praha 10, jehož jménem jedná Ing. Petr Jan Kalaš, ministr,
- Česká republika, Ministerstvo zahraničních věcí, IČ 45769851, se sídlem Loretánské nám. 5, 118 00 Praha 1, jehož jménem jedná RNDr. Alexandr Vondra, ministr,
- Česká republika, Státní energetická inspekce, IČ 61387584, se sídlem Gorazdova 1969/24, 120 00 Praha 2, zastoupená Ing. Františkem Plecháčem, ústředním ředitelem,
- Správa jeskyní ČR, státní příspěvková organizace, IČ 75073331, se sídlem Květnové náměstí 3, 252 43 Průhonice, zastoupená RNDr. Jaroslavem Hromasem, ředitelem,
- Česká republika, Státní rostlinolékařská správa, IČ 65349563, se sídlem Těšnov 17, 117 05 Praha 1, zastoupená Ing. Vladimírem Kupcem, ředitelem,
- Česká republika, Správa státních hmotných rezerv, IČ 48133990, se sídlem Šeříková 1/616, 150 85 Praha 5, zastoupená Janem Žižkou, předsedou,
- Česká republika, Státní veterinární správa ČR, IČ 00018562, se sídlem Slezská 7, 120 56 Praha 2, zastoupená MVDr. Milanem Malenou, PH.D., ústředním ředitelem,
- Česká republika, Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský, IČ 00020338, se sídlem Hroznová 2, 656 06 Brno, zastoupený RNDr. Jaroslavem Staňou, ředitelem,
- Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, IČ 41197518, se sídlem Orlická 4/2020, 130 00 Praha 3, zastoupená MUDr. Pavlem Horákem, CSc., MBA, ředitelem

přičemž dalším účastníkem správního řízení je společnost **Telefónica O2 Czech Republic, a.s.**, IČ: 60193336, se sídlem Olšanská 55/5, 130 34 Praha 3, za niž jednájí Jaime Smith Basterra a Ing. Juraj Šedivý, předseda a místopředseda představenstva, jíž byla veřejná zakázka přidělena,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 9. 10. 2006, č.j. S243/2006-17259/2006/510-če,

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Česká republika, Ministerstvo informatiky, IČ 86594346, se sídlem Havelkova 2, 130 00 Praha 3, jehož jménem v době uveřejnění oznámení zadávacího řízení jednala Ing. Dana Bérová, ministryně, nyní MUDr. Mgr. Ivan Langer, ministr (dále jen „pověřený zadavatel“), uzavřelo ve smyslu § 269 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, s poukazem na zákon č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), a usnesení Vlády České republiky ze dne 20. 7. 2005 č. 956, jednotlivé smlouvy o společném postupu při zadávání veřejných zakázek (viz dále), jejichž předmětem je závazek pověřeného zadavatele připravit a realizovat pro jednotlivé výše uvedené zadavatele zadávací řízení, týkající se i veřejné zakázky na „Přenosové služby sloužící k propojení lokálních sítí veřejné správy v ČR“. Smluvní strany se mj. dohodly, že veškerá práva a povinnosti související se zadáním této veřejné zakázky bude vykonávat výlučně pověřený zadavatel. Pozn.: pokud je dále v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“ nebo „orgán dohledu“) nebo v době provedení úkonů jednotlivých účastníků řízení.
2. Pověřený zadavatel uveřejnil podle § 84 odst. 1 zákona, na centrální adrese pod evidenčním číslem 50021265 dne 3. 5. 2006 a v Úředním věstníku Evropské unie pod evidenčním číslem 2006/S85-090126 dne 4. 5. 2006 v oznámení otevřeného zadávacího řízení svůj úmysl zadat nadlimitní veřejnou zakázku na služby pod názvem „Přenosové služby sloužící k propojení lokálních sítí veřejné správy v ČR“. Jako základní kritérium byla zvolena ekonomická výhodnost nabídky (§ 55 odst. 1 písm. a) zákona) a v rámci ní dílčí kritéria „výše nabídkové ceny“ s váhou 80 % a „navýšení rychlosti“ s váhou 20 %.
3. Pověřený zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek obdržel 2 nabídky, a to od uchazeče ČESKÝ TELECOM, a. s., který s účinností od 1. 7. 2006 podniká pod obchodní firmou Telefónica O2 Czech Republic, a. s., za niž jedná na základě pověření ze dne 3. 7. 2006 zaměstnankyně JUDr. Marie Lutovska, bytem Kubelíkova 1258/43, 130 00 Praha (dále jen „Telefónica“), a od uchazeče ČD Telematika a.s. Pověřený zadavatel dne 26. 7. 2006 rozhodl o přidělení veřejné zakázky uchazeči Telefónica. Proti úkonům pověřeného zadavatele v předmětném zadávacím řízení podala společnost GTS NOVERA a. s., IČ 61058904, se sídlem Přemyslovská 2845/43, 130 00 Praha 3, za niž jedná Ing. Milan Rusnák, předseda představenstva (dále jen „navrhovatel“), včas námitky, kterým pověřený zadavatel nevyhověl. Následně byl Úřadu dne 7. 8. 2006 doručen v zákonné lhůtě navrhovatelův návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Na základě tohoto návrhu zahájil Úřad správní řízení, za jehož účastníky označil pověřeného navrhovatele, uchazeče Telefónica a zadavatele
  - Česká republika – Ministerstvo informatiky, IČ: 86594346, se sídlem Havelkova 2, 130 00 Praha 3, za kterou jedná MUDr. Mgr. Ivan Langer, ministr, jako zadavatel pověřený na základě smluv o společném postupu při zadávání veřejné zakázky

- s názvem „Přenosové služby sloužící k propojení lokálních sítí veřejné správy v ČR“ k výkonu veškerých práv a povinností souvisejících se zadáním veřejné zakázky,
- Česká republika, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, IČ 62933591, se sídlem Nuselská 39, 140 00 Praha 4, zastoupená RNDr. Františkem Pelcem, ředitelem,
  - Česká republika, Česká obchodní inspekce, IČ 00020869, se sídlem Štěpánská 15, 120 00 Praha 2, zastoupená Ing. Jirím Pěkným, ústředním ředitelem,
  - Česká republika, Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, zastoupená Ing. Lubošem Vaňkem, ústředním ředitelem,
  - Česká republika, Český statistický úřad, IČ 00025593, se sídlem Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, zastoupený Ing. Janem Fischerem, CSc., předsedou,
  - Česká republika, Český telekomunikační úřad, IČ 70106975, se sídlem Sokolovská 219, 190 00 Praha 9, zastoupený PhDr. Pavlem Dvořákem, CSc., předsedou,
  - Česká republika, Český úřad zeměměřičský a katastrální, IČ 00025712, se sídlem Pod sídlištěm 9/1800, 182 11 Praha 8, zastoupený Ing. Karlem Večeřem, předsedou,
  - Česká republika, Energetický regulační úřad, IČ 70894451, se sídlem Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava, zastoupený Ing. Josefem Fiřtem, předsedou,
  - Česká republika, Ministerstvo dopravy, IČ 66003008, se sídlem nábr. L. Svobody 12, 110 15 Praha 1, jehož jménem jedná Ing. Aleš Řebíček, ministr,
  - Česká republika, Puncovní úřad, IČ 00002542, se sídlem Kozí 4, 110 01 Praha 1, zastoupený Ing. Martinem Novotným, předsedou,
  - Česká republika, Ministerstvo spravedlnosti, IČ 00025429, se sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2, jehož jménem jedná JUDr. Jiří Pospíšil, ministr,
  - Česká republika, Ministerstvo zdravotnictví, IČ 00024341, se sídlem Palackého nám. 4, 128 01 Praha 2, jehož jménem jedná MUDr. Tomáš Julínek, MBA, ministr,
  - Česká republika, Ministerstvo životního prostředí, IČ 00164801, se sídlem Vršovická 65, 100 10 Praha 10, jehož jménem jedná Ing. Petr Jan Kalaš, ministr,
  - Česká republika, Ministerstvo zahraničních věcí, IČ 45769851, se sídlem Loretánské nám. 5, 118 00 Praha 1, jehož jménem jedná RNDr. Alexandr Vondra, ministr,
  - Česká republika, Státní energetická inspekce, IČ 61387584, se sídlem Gorazdova 1969/24, 120 00 Praha 2, zastoupená Ing. Františkem Plecháčem, ústředním ředitelem,
  - Správa jeskyní ČR, státní příspěvková organizace, IČ 75073331, se sídlem Květnové náměstí 3, 252 43 Průhonice, zastoupená RNDr. Jaroslavem Hromasem, ředitelem,
  - Česká republika, Státní rostlinolékařská správa, IČ 65349563, se sídlem Těšnov 17, 117 05 Praha 1, zastoupená Ing. Vladimírem Kupcem, ředitelem,
  - Česká republika, Správa státních hmotných rezerv, IČ 48133990, se sídlem Šeříková 1/616, 150 85 Praha 5, zastoupená Janem Žižkou, předsedou,
  - Česká republika, Státní veterinární správa ČR, IČ 00018562, se sídlem Slezská 7, 120 56 Praha 2, zastoupená MVDr. Milanem Malenou, PH.D., ústředním ředitelem,
  - Česká republika, Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský, IČ 00020338, se sídlem Hroznová 2, 656 06 Brno, zastoupený RNDr. Jaroslavem Staňou, ředitelem,
  - Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, IČ 41197518, se sídlem Orlická 4/2020, 130 00 Praha 3, zastoupená MUDr. Pavlem Horákem, CSc., MBA, ředitelem
4. Orgán dohledu usnesením ze dne 20. 9. 2006 podle § 28 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění zákona č. 413/2005 Sb., rozhodl, že Ministerstvo zemědělství není účastníkem tohoto správního řízení, neboť z dokumentace o zadání veřejné zakázky doplněné

pověřeným zadavatelem zjistil, že Ministerstvo zemědělství pověřenému zadavateli sdělilo, že se neúčastní společného postupu při zadávání veřejné zakázky.

5. Navrhovatel ve svém návrhu uvedl, že postup zadavatele je v rozporu s 25 odst. 1 zákona, neboť zadavatel porušil zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace tím, že vymezil lhůtu plnění předmětu veřejné zakázky takovým způsobem, že omezil možnost navrhovatele podat nabídku, a současně v rozporu s § 49 odst. 2 zákona, který zadavateli zakazuje stanovit technické specifikace tak, aby určitým dodavatelům zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely překážky pro mezinárodní obchod. Vymezení předmětu veřejné zakázky považoval dále za rozporné s Konceptí rozvoje Komunikační infrastruktury veřejné správy ČR (KIVS), jak byla přijata usnesením vlády ČR č. 956 ze dne 20. 7. 2005. Předmět zakázky zahrnuje mimořádné množství lokalit, přičemž rozdělení zakázky na dílčí části by umožnilo soutěž více dodavatelů. Zadavatel se současně zavázal pouze ke 24 měsícům odběru služeb. Tato délka kontraktu je podle názoru navrhovatele zcela nepřiměřená rozsahu zakázky, který má mimořádný dopad na objem investic dodavatelů, které jsou nezbytné k vybudování příslušné telekomunikační infrastruktury. Ta musí být podle harmonogramu navíc připravena během několika málo měsíců po přidělení kontraktu. Pro společnost Český Telecom (dnes Telefónica) představuje takto vymezený předmět nespornou výhodu, díky možnosti využít existující infrastrukturu vybudovanou na základě předchozí pětileté smlouvy bez nutnosti dalších investic. Na základě uvedeného se navrhovatel domáhá, aby orgán dohledu předmětné zadávací řízení zrušil, neboť ke zjednání nápravy nelze s ohledem na pochybení zadavatele při vymezení předmětu veřejné zakázky dospět jiným způsobem.
6. Pověřený zadavatel považoval podaný návrh za účelový. Pokud měl navrhovatel námitky proti předmětu veřejné zakázky, měl tak dle názoru zadavatele učinit bezprostředně po zveřejnění. Rámcová smlouva uzavřená se společností Český Telecom (dnes Telefónica) nestanovila jednotlivým rezortům povinnost ji využít. Zadavatel celkový objem služeb na zajištění KIVS rozčlenil na 4 obsahově odlišné veřejné zakázky, další členění nepovažoval za efektivní. Těchto zadávacích řízení se zúčastnily celkem 3 subjekty. Námitka navrhovatele, že by měl vyčkat ze zadáním veřejné zakázky do doby, než bude v ČR v oblasti poskytování služeb elektronických komunikací efektivně konkurenční trh, není v souvislosti s nutným rozvojem e-governmentu relevantní.
7. Úřad vydal rozhodnutím č.j. VZ/S243/2006/SL-14320/2006/510-če ze dne 10. 8. 2006, které nabylo právní moci dne 30. 8. 2006, předběžné opatření, kterým pověřenému zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení, a to do doby nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bude správní řízení ukončeno. Dne 8. 9. 2006 vydal orgán dohledu rozhodnutí č.j. VZ/S243/2006-16090/2006/510-če, kterým všem zadavatelům uvedeným v příloze č. 6 zadávací dokumentace uložil předběžné opatření zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení, a to do doby nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bude správní řízení ukončeno. Posledně jmenované rozhodnutí, kterým bylo vydáno předběžné opatření, nabylo právní moci dne 26. 9. 2006.

Napadené rozhodnutí

8. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 9. 10. 2006 rozhodnutí č.j. S243/2006-17259/2006/510-če, kterým rozhodl, že se správní řízení zastavuje, neboť nebylo shledáno porušení zákona.

9. V odůvodnění citovaného rozhodnutí Úřad mimo jiné konstatoval, že podle § 2 odst. 2 zákona může být zadavatelem společně i několik zadavatelů uvedených v § 2 odst. 1 písm. a) a b) zákona, mají-li svoje vzájemná práva a povinnosti a vztahy k třetím osobám smluvně upraveny.
10. Zadavatel zadává veřejnou zakázku v zadávacím řízení, přičemž předmět veřejné zakázky stanovuje jednoznačně na základě své potřeby. Zadavatel předmět specifikuje a definuje co do kvality a kvantity v zadávacích podmínkách, tj. v oznámení zadávacího řízení s upřesněním v zadávací dokumentaci, ve které je předmět vymezen technickými specifikacemi popsanými objektivním způsobem, v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, a to i včetně požadovaného množství – v šetřeném případě tedy poskytnutí výše uvedeným způsobem určených služeb po stanovenou dobu. Při srovnání zadávacích podmínek s citovanými ustanoveními zákona, orgán dohledu konstatoval, že zadavatel všechny požadavky zákona v tomto směru splnil. V zadávacích podmínkách byl předmět veřejné zakázky i jeho množství (poskytování služby po stanovenou dobu) stanoven jednoznačně – tedy transparentně a vůči všem dodavatelům stejně – tedy nediskriminačně. Rovněž postup zadavatele v zadávacím řízení splňoval základní principy uvedené v § 25 odst. 1 zákona. Orgán dohledu doplnil dále, že předmět veřejné zakázky, včetně požadovaného množství a s ním související doba plnění, je určován potřebou zadavatele, nikoliv individuálními potřebami jednotlivých dodavatelů. Zadavatel věcně a objektivně vysvětlil důvody stanovení doby plnění, když při stanovení její délky vzal v úvahu přípravu nových výběrových řízení v souvislosti s KIVS, která mají vyústit v uzavření rámcové smlouvy s více dodavateli v polovině roku 2007. Orgán dohledu považoval rovněž za logický úmysl zadavatele neuzavírat smlouvu na delší dobu, a to s ohledem na rychlý cenový a technický vývoj v oblasti těchto služeb. Tyto záměry jsou jednoznačně v kompetenci zadavatele, který sám musí posoudit technické, ekonomické, případně jiné aspekty definice předmětu veřejné zakázky. Ze zákona také nevyplývá, že by zadavatel měl stanovovat, resp. přizpůsobovat, předmět veřejné zakázky nárokům nebo možnostem jednotlivých dodavatelů. Pokud by orgán dohledu tak, jak požaduje navrhovatel z důvodu „nepřiměřenosti doby plnění“, veřejnou zakázku zrušil, musel by současně určit, jaká je tedy obecně „přiměřená“, nebo spíše „rentabilní“, doba plnění ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Při pomnutí nemožnosti toho, aby orgán dohledu zadavatelé určoval předmět veřejné zakázky, je zřejmé, že pro různé subjekty by byla „rentabilní“ doba plnění různá, a to odvisle od jejich ekonomicko-technického potenciálu.
11. Orgán dohledu současně uvedl, že skutečnost, že uchazeč disponuje určitou infrastrukturou v této oblasti (orgán dohledu připomněl fakt, že byly podány dvě nabídky), nemůže být důvodem, aby se takový dodavatel nemohl zúčastnit předmětného zadávacího řízení. V šetřeném případě nebyla zjištěna skutečnost, která by navrhovateli bránila podat nabídku (v této souvislosti orgán dohledu poukázal na skutečnost, že zadavatel kromě požadavku na předložení certifikátu řízení jakosti ISO 9001 nekladal žádná další omezení týkající vymezení úrovně způsobilosti dodavatele). Skutečnost, že zadávací řízení není pro všechny dodavatele „rentabilní“, není důvodem k jeho zrušení. Orgán dohledu taktéž vyslovil, že není příslušný posuzovat předmět veřejné zakázky z hlediska jeho náplně, tedy ani skutečnost, zda vymezení předmětu veřejné zakázky je v rozporu s Koncepcí rozvoje Komunikační infrastruktury veřejné správy ČR (KIVS). Podle § 101 odst. 5 zákona, neshledá-li orgán dohledu porušení tohoto zákona, řízení rozhodnutím zastaví. Orgán dohledu posoudil postup zadavatele při zadávání veřejné

zakázky a na základě zhodnocení všech důkazů, a to jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemné souvislosti, rozhodl z výše uvedených důvodů o zastavení tohoto správního řízení, neboť v postupu zadavatele neshledal nesplnění povinnosti či porušení zákazu stanoveného zákonem.

12. V odůvodnění citovaného rozhodnutí orgán dohledu uvedl také, že v průběhu správního řízení u jednotlivých zadavatelů ověřil skutečnost, že neuzavřeli v předmětném zadávacím řízení smlouvu. Proto žádost navrhovatele o vydání rozhodnutí, kterým by bylo vydáno předběžného opatření, spočívajícího v uložení zákazu plnění ze smlouvy zadavatelům, usnesením ze dne 9. 10. 2006 zamítnul.
13. Závěrem Úřad uvedl, že akceptoval doplnění dokumentace o písemnou evidenci zásilek doručených k zadávacímu řízení a rovněž vysvětlení pověřeného zadavatele ze dne ve věci snížení hodnoty celkové nabídkové ceny a celkového navýšení rychlosti (počtu jednotek) při hodnocení nabídek, kde pověřený zadavatel uvedl, že se jednalo o vynechání hodnot týkajících se Ministerstva zemědělství ČR. V dodatečných informacích k zadávací dokumentaci, na které pověřený zadavatel odkazuje, je uvedeno, že se Ministerstvo zemědělství ČR nebude účastnit předmětné veřejné zakázky a k vyplněným položkám ID tohoto subjektu nebude při hodnocení přihlédnuto, přičemž oba hodnocení uchazeči položky související s Ministerstvem zemědělství ČR v nabídkách vyplnili.

II. Námitky rozkladu

14. Dne 30. 10. 2006 podal proti výše uvedenému rozhodnutí navrhovatel rozklad. V tomto rozkladu předně popsal diskriminující okolnosti, které považuje za pochybení zadavatele. Zadavatel podle jeho názoru znemožnil rozdělení zakázky na dílčí části, které by svým relativně menším rozsahem lépe umožnily soutěž více dodavatelů. Současně se zavázal pouze ke 24 měsícům odběru služeb. Délka kontraktu je tak zcela nepřiměřená rozsahu zakázek, který má mimořádný dopad na objem investic dodavatele. Zjevný nepoměr mezi rozsahem zakázky vyžadující budování rozsáhlé a nákladné infrastruktury a krátkou dobou závazného trvání kontraktu má za důsledek příliš pozdní návratnost vložených prostředků. Takové podmínky absolutně znemožnily navrhovateli předložit nabídku, která by byla výhodná jak pro zadavatele, tak pro navrhovatele jakožto dodavatele. Shora popsaná disproporce představuje zcela zásadní omezení možnosti navrhovatele ucházet se o veřejnou zakázku, naopak pro uchazeče Telefonica je nespornou výhodou. K vyloučení popsaného omezení a diskriminace by přitom stačilo stanovit lhůtu platnosti smlouvy v délce odpovídající požadovaným investicím, např. 48 měsíců.
15. Navrhovatel je dále přesvědčen, že Úřad věc neposoudil po věcné a právní stránce správně a že navíc došlo k porušení zásad vedení správního řízení. Ve svém odůvodnění Úřad de facto deklaroval zásadu, podle které vymezení předmětu a s ním souvisejícího místa či termínu plnění veřejné zakázky, vůbec nepřezkoumává. To znamená, že diskriminaci v těchto postupech nezná nebo ji toleruje, a dokonce se vyhýbá věcnému posouzení věci a upouští od principu materiální pravdy.
16. Navrhovatel upozorňuje na předchozí rozhodovací praxi Úřadu, například na rozhodnutí ze dne 22. 9. 2005, č.j. S558-R/05-VP/140/OŠ, ve kterém uvedl: „... orgán dohledu konstatuje, že zadavatel je povinen stanovit požadavky zadání tak, aby neznemožnil

dodavatelům ucházet se o veřejnou zakázku...“, a dále: „K pochybení zadavatele došlo již při samotném oznámení zadávacího řízení, resp. v zadávací dokumentaci, a proto musel orgán dohledu nařídit zrušení celého zadávacího řízení...“. K tomu však orgán dohledu uvedl v napadeném rozhodnutí pouze to, že „... toto rozhodnutí není relevantní k šetřenému případu, neboť v odkazovaném případě byl předmět veřejné zakázky za podmínek stanovených zadavatelem nesplnitelný.“ Z tohoto vyjádření však podle názoru navrhovatele není zřejmé, jaký je rozdíl mezi nesplnitelností u obou předmětů veřejných zakázek. Dále navrhovatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu ze dne 15. 4. 2005, č.j. VZ/S32/05-152/1582/05-KV, kdy zadavatel stanovil podmínku vztahující se k předmětu plnění tak, že podstatně omezil možnost účasti některých dodavatelů (striktní požadavek na určité rozhodnutí Drážního úřadu, který nemohli získat všichni dodavatelé v průběhu lhůty pro podání nabídek). Zde Úřad mj. vyslovil: „Zadavatel tak nedodržel zásadu zákazu diskriminace, neboť neposkytl všem dodavatelům dostatečnou časovou lhůtu k tomu, aby byli schopni si zajistit rozhodnutí Drážního úřadu.“ Dále vyslovil: „Porušení zákona, kdy zadavatel svým postupem poruší zásadu zákazu diskriminace, je spolu s porušením zásady transparentnosti výběrového řízení považováno za jedno z nejzávažnějších porušení zákona. Zadavatel stanovením podmínek zadávacího řízení omezil okruh uchazečů, kteří mohli v zadávacím řízení s nabídkou uspět, a to na ty, kteří měli rozhodnutí Drážního úřadu k dispozici v okamžiku oznámení zadávacího řízení.“ I v tomto případě chránil Úřad dodavatele před diskriminací zadavatele, jenž se projevovala neobjektivními požadavky a podmínkami znemožňujícími dodavateli podat nabídku a požadovat vymezení lhůt dostatečných k tomu, aby se plnění veřejné zakázky stalo dosažitelným i pro dodavatele, kteří v okamžiku vypsání zadávacího řízení nedisponují určitou věcí či předpokladem. Podle navrhovatele rozhodně neplatí, že by znevýhodňující požadavek přestával být diskriminující jen proto, že jej zadavatel uplatnil vůči všem dodavatelům shodně. Takový výklad pojmu diskriminace je nebezpečně zavádějící.

17. Ke skutečnosti, že Úřad v šetřeném případě nezjistil skutečnost, která by bránila navrhovateli podat nabídku, uvádí navrhovatel, že v tomto případě Úřad povýšil domněnku nad skutečnost, a to navíc bez dalšího odůvodnění a zjišťování. Opět tak nebyla naplněna zásada správního řízení spočívající v principu materiální pravdy, když Úřad nezjišťoval objektivní důvody, které navrhovateli bránily v podání relevantní nabídky. Úřad dále při svých úvahách zkreslil podstatu diskriminace, která byla předmětem námitek a návrhu navrhovatele. Navrhovatel proto připomíná, že neprotestoval proti nízké rentabilitě svého podnikání, ale vůči omezujícím podmínkám zadavatele, kterými mu bylo absolutně znemožněno podat nabídku, a to s ohledem na specifické ekonomické poměry předmětné zakázky. Podstatou diskriminace je v daném případě skutečnost, že zadavatel vymezil předmět, místo a dobu plnění tak, že druhému nejvýznamnějšímu telekomunikačnímu operátorovi v České republice (navrhovateli) znemožnil podat relevantní nabídku. Individuální potřeby zadavatele, včetně práv na vymezení objektivních parametrů, na něž se odvolává Úřad, nemohou být uplatňovány, aniž by byl vzat v úvahu kontext veřejné zakázky. Právo zadavatele na vymezení individuálních potřeb končí tam, kde dochází k neodůvodněnému omezení soutěžního prostředí, respektive k neoprávněnému zvýhodnění či znevýhodnění některého z dodavatelů.
18. Navrhovatel dále nesouhlasí s tvrzením Úřadu, že skutečnost, že uchazeč disponuje určitou infrastrukturou v dané oblasti, nemůže být důvodem, aby se takový dodavatel nemohl zúčastnit předmětného zadávacího řízení. Diskriminaci nenarovnává skutečnost,

že alespoň jeden či více jiných dodavatelů podalo relevantní nabídky. Z povahy věci plyne, že existují-li diskriminovaní dodavatelé, musí existovat i zvýhodnění uchazeči.

19. Nevyužitím ústního jednání, výsledku znaleců a svědků, resp. obstarání dalších důkazů Úřadem v průběhu řízení v prvním stupni, došlo dle názoru navrhovatele k porušení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb. (dále jen „správní řád“), tedy nebyl zjištěn stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Úřad bagatelizoval úlohu znaleckých posudků, pominul návrhy účastníka řízení a postupoval v rozporu s ustanovením § 56 správního řádu, které ukládá ustanovení znalce, a to v případech, závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečnosti, ke které je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají. Pokud navrhovatel vyjádřil pochybnosti o smysluplnosti názoru třetích osob, učinil tak směrem k blíže neurčeným „expertům“, na jejichž doporučení se opakovaně odkazoval zadavatel. Navrhovatel tak činil proto, že se v průběhu správního řízení ukázalo, že zadavatel opakovaně odkazuje na vyjádření takových expertů, aniž by byl schopen konkrétně doložit jejich tvrzení. Samotný obsah doporučení, technické i ekonomické výpočty, ale i jména autorů a jejich odborná způsobilost, tak byly (a jsou doposud) Úřadu i ostatním účastníkům řízení zcela neznámy.

Závěr rozkladu

20. Z důvodů výše uvedených navrhuje navrhovatel, aby bylo napadené rozhodnutí změněno takto:
- Zadavatel nesplnil povinnost rovného zacházení a porušil zákaz diskriminace podle § 25 odst. 1 zákona, a to vymezením lhůty plnění veřejné zakázky tak, že omezil možnost navrhovatele podat nabídku.
  - Zadavatel porušil § 49 odst. 2 zákona, který zakazuje stanovit technické specifikace tak, aby určitým dodavatelům zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely překážky pro mezinárodní obchod tím, že požadované technické specifikace předmětu plnění veřejné zakázky v kontextu krátké lhůty jejího plnění, zaručily konkurenční výhodu dodavateli již disponujícímu existující infrastrukturou, nezbytnou pro plnění veřejné zakázky.
  - Zadavateli se podle § 101 odst. 1 zákona ukládá zrušit zadávací řízení.

Vyjádření dalších účastníků řízení

21. K rozkladu se vyjádřil dne 15. 11. 2006 pověřený zadavatel. Upozorňuje, že v rámci plnění veřejné zakázky požadovali zadavatelé pouze poskytování služeb, nikoli vybudování infrastruktury, což dokazuje zadávací dokumentace i nabídky ostatních uchazečů. Ti ostatně zamýšleli využívat síť uchazeče Telefónica. Pokud navrhovatel tvrdí, že návratnosti vložených prostředků by bylo dosaženo až ve 29 měsíci, tuto skutečnost nijak nepotvrdil, navíc by takto vybudovaná infrastruktura byla využitelná i v rámci jiných veřejných zakázek. Smlouva měla být sice uzavřena na dobu 2 let, nicméně s možností opce na další jeden rok poskytování služeb. V takovém případě by vybudování nové infrastruktury zcela jistě ziskové bylo. Trvání smluv v délce 48 měsíců považuje pověřený zadavatel za neúměrně dlouhé. Dále pověřený zadavatel zdůraznil, že byly poptávány nejen stávající, ale také nové přípojky, a tedy vítězný uchazeč musel počítat s vybudováním nových částí své infrastruktury. Není tedy pravdou, že by vítězný uchazeč mohl pouze využít stávající infrastrukturu, navíc byly požadovány vyšší

přenosové kapacity (technologie na bázi ADSL). Uvedenou investici vítězný uchazeč oznámil ještě před podáním nabídek a vzhledem k tomu, že poskytuje připojení prostřednictvím technologie ADSL také ostatním dodavatelům na základě velkoobchodní nabídky, mohl rovněž navrhovatel využít tuto infrastrukturu.

22. K podanému rozkladu se taktéž vyjádřil vítězný uchazeč Telefónica. Ve svém vyjádření uvedl, že předmětná veřejná zakázka byla zadávaná Ministerstvem informatiky jako pověřeným zadavatelem na základě smluv o společném postupu při zadávání veřejné zakázky. Ze seznamu společných zadavatelů je patrné, že se nesdružily všechny organizační složky státu, ani všechny ústřední orgány státní správy, což znamená, že obdobná řízení budou ještě zahajována a každý dodavatel se může po zvážení svých technických a ekonomických možností v budoucnu realizovat. Závěrem uchazeč Telefónica uvedl, že se postupem zadavatele cítí poškozen, neboť na rozdíl od navrhovatele, po zhodnocení svých subjektivních technických a ekonomických možností zpracoval nabídku, v požadovaném termínu ji podal s cílem, aby byla jako konkurenceschopná a pro zadavatele ekonomicky přijatelná, a také musel předjednat zajištění kapacit pro zakázku v zadaném rozsahu. Navrhovatel nebere v úvahu subsidiární použití správního řádu. Současným použitím stejné argumentace ve dvou různých správních řízeních dosáhl toho, že jím uváděné skutečnosti jsou nepřesvědčivé a mohou vést k domněnce, že návrhy jsou samoučelné a kladou si za cíl prodloužení řízení a poškození všech zúčastněných.
23. Dne 20. 11. 2006 se k podanému rozkladu vyjádřil také jeden ze zadavatelů – Ministerstvo spravedlnosti. Uvádí, že souhlasí s usnesením Úřadu ze dne 9. 10. 2006, č.j. S243/2006-17845/2006/510-če v plném rozsahu. Rozklad proti napadenému rozhodnutí považuje za neopodstatněný a není důvodem ke zrušení výsledku předmětného zadávacího řízení.
24. Dne 21. 11. 2006 se k rozkladu vyjádřil také další ze zadavatelů – Ministerstvo zdravotnictví. Trvá na svém předchozím vyjádření, podle kterého absolutně odmítá tvrzení navrhovatele, že v rámci zadávacího řízení bylo porušeno ustanovení § 25 odst. 1 zákona a ustanovení § 49 odst. 2 zákona tak, jak v podrobnostech rozvádí navrhovatel.

III. Řízení o rozkladu

25. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
26. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
27. Úřad tím, že svým rozhodnutím ze dne 9. 10. 2006, č.j. S237/2006-17064/2006/510-če, rozhodl, že se správní řízení zastavuje, neboť nebylo shledáno porušení zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se v plné míře ztotožnil.

IV. K námitkám rozkladu

28. Úvodem uvádím, že zadavatel v podaném rozkladu neuvádí žádné nové skutečnosti, které by odůvodňovaly přehodnocení dosavadního postupu Úřadu, a naopak pouze rozvádí a doplňuje argumenty již uvedené v řízení před orgánem dohledu. Se všemi těmito argumenty se však orgán dohledu vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

K rozsahu přezkumné pravomoci Úřadu

29. K této otázce považuji předně za důležité uvést, že orgán dohledu nezkoumá předmět veřejné zakázky, ale zákonnost úkonů zadavatele s cílem zajistit transparentnost zadávání a dodržování zásad stejného zacházení a nediskriminace zájemců a uchazečů. Tomu koresponduje i znění § 94 odst. 1 zákona, podle kterého dohled nad dodržováním tohoto zákona vykonává Úřad, při kterém přezkoumává zákonnost úkonů zadavatele s cílem zajistit transparentnost zadávání veřejných zakázek a dodržování zásad stejného zacházení a nediskriminace zájemců a uchazečů o veřejné zakázky. Úloha Úřadu tedy nespočívá v posouzení, zda zadavatelem požadované parametry předmětu plnění veřejné zakázky mají racionální základ a zda skutečně směřují k naplnění jeho potřeb. Při přezkoumávání zákonnosti je třeba vycházet ze skutečnosti, že žádný jiný subjekt nezná konkrétní požadavky na předmět veřejné zakázky lépe než samotný zadavatel, jehož potřebám má v konečné fázi sloužit. Podobný závěr učinil také Krajský soud v Brně, např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2005, č.j. 31 Ca 83/2004-36, když konstatoval: „*Nelze totiž přehlédnout, že orgán dohledu, stejně jako soud v rámci správního soudnictví, posuzují toliko zákonnost postupu zadavatelů při zadávání veřejných zakázek, tedy soulad jejich rozhodnutí s literou zákona. Jakkoli se může rozhodnutí zadavatele nebo jeho jiný relevantní úkon jevit jako neefektivní či dokonce iracionální, orgán dohledu, stejně jako soud, nemohou tyto skutečnosti ve svém rozhodování zohlednit.*“
30. V daném případě bylo zadavatelem požadováno poskytnutí služeb připojení knihoven k internetu po stanovenou dobu. V rámci správního řízení vysvětlil zadavatel věcně a objektivně důvody, které ho vedly ke stanovení doby plnění v délce 28,5 měsíce (s případnou 12 měsíční opcí 40,5 měsíců). Orgán dohledu rovněž správně akceptoval úmysl zadavatele neuzavírat smlouvu na delší dobu, a to s ohledem na rychlý cenový i technologický vývoj. Tyto úvahy a záměry jsou plně v kompetenci zadavatele, který sám musí zvážit technické, ekonomické a případně jiné aspekty předmětu plnění. Zadavatel není povinen přizpůsobovat předmět plnění představám dodavatelů či uchazečů tak, aby pro ně byla rentabilní (pojem rentabilnosti je ostatně odvislý od jejich ekonomicko-technického potenciálu). Plně tedy souhlasím s orgánem dohledu v tom, že skutečnost, že zadávací řízení není pro všechny uchazeče rentabilní, rozhodně nemůže být důvodem pro jeho zrušení.

K předchozí rozhodovací praxi Úřadu

31. Předně uvádím, že rozhodnutí Úřadu představuje individuální právní akt, který nemá všeobecnou právní závaznost do budoucna pro předem neurčený okruh subjektů. Naopak závěry v něm vyslovené dopadají pouze na toho, vůči komu toto rozhodnutí směřovalo (nikoli proti jakémukoli jinému subjektu, který nebyl účastníkem řízení), tedy nelze s ním spojit účinky *erga omnes* (vůči všem). S ohledem na výše uvedené tedy není

možné žádné rozhodnutí aplikovat v každém jednotlivém detailu na nový případ, neboť skutková i právní situace bude pokaždé jiná.

32. Pokud jde o rozhodnutí Úřadu ze dne 22. 9. 2005, č.j. S558-R/05-VP/140/OŠ, které podle názoru navrhovatele měl Úřad při rozhodování v této věci zohlednit, souhlasím se závěrem Úřadu, že v případě citovaného rozhodnutí byl předmět zakázky za podmínek stanovených zadavatelem nesplnitelný, čímž se citovaný případ odlišoval od případu šetřeného. Zadavatel – Česká agentura pro podporu obchodu stanovil v příloze č. 1 zadávací dokumentace „1) EVROPA – všechny lety bez přestupu“ podmínku, že všechny lety z místa odletu Praha do jím určených míst přiletu musí být uskutečněny bez přestupu. Hodnotící komise však doporučila jedinou podanou nabídku přesto, že tento uchazeč uvedl v nabídce poznámku, že Ankara, Reykjavík a Rijád nemají pravidelné přímé spojení z Prahy, čímž nesplnil zadávací podmínky. V dané situaci však žádný uchazeč ani zadávací podmínky splnit nemohl, protože do Ankaru, Reykjavíku a Rijádu skutečně přímé spojení z Prahy neexistuje. Výše popsaná situace se od šetřeného případu odlišuje minimálně v tom, že v šetřeném případě byly podány dokonce dvě nabídky (nabídka uchazeče Telefónica a uchazeče RADIOKOMUNIKACE, a.s.), které byly věcně relevantní a byly schopny splnit požadavky zadavatele.
33. Taktéž v pořadí druhé citované rozhodnutí (na které navrhovatel odkázal teprve v podaném rozkladu) ze dne 15. 4. 2005, č.j. VZ/S32/05-152/1582/05-KV, se týká jiného skutkového stavu. Nutnost doložit povolení vydané Drážním úřadem, které nebylo možné získat před vypršením lhůty pro podání nabídek, nelze srovnávat s okolnostmi šetřeného případu, kdy zadavatel počítal s postupným zřizováním internetových přípojek v rámci plnění. Uchazeči měli proto v šetřeném případě možnost požadovanou či potřebnou infrastrukturu vybudovat, pokud jí nedisponovali nebo nehodlali využít prostřednictvím třetí osoby. Navrhovatel ostatně uvedenou skutečnost nezpochybňuje, a jak uvádí, problém spatřuje „v návratnosti vložených prostředků“ ve vztahu k délce plnění.

K pojmu diskriminace

34. Nedomnívám se, že Úřad zkreslil podstatu pojmu diskriminace, když vyslovil, že předmět veřejné zakázky i jeho množství byl stanoven jednoznačně, transparentně a vůči všem uchazečům stejně, a tedy nediskriminačně. Podobné pojetí pojmu diskriminace zastává i Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 28. 3. 2006, č.j. 31 Ca 118/2005-36, podle kterého „za diskriminaci je (...) označováno jednání spočívající v uplatňování rozdílných podmínek vůči jednotlivým účastníkům trhu při shodném (srovnatelném) plnění, jímž dochází k jejich znevýhodňování v hospodářské soutěži...“ V citovaném rozsudku se Krajský soud vyjádřil k problematice stanovení kvalifikačního kritéria, a tedy konstatoval, že „Určením parametru ‚podíl cizích zdrojů k výši vlastního kapitálu‘ na hodnotě 1,0 se v projednávané věci nemohlo jednat o diskriminaci jakéhokoli uchazeče, neboť jde o podmínku, která byla stejná pro všechny potenciální uchazeče. Jelikož tímto způsobem nedošlo k uplatňování rozdílných podmínek vůči jednotlivým uchazečům, je pojmově vyloučeno hovořit o diskriminaci kteréhokoli z nich.“

K dodržení procesních zásad

35. Pokud jde o podrobná zjištění, proč navrhovatel nepodal nabídku, nepovažuji postup Úřadu za nedostačující či snad dokonce za rozporný s obecnými zásadami vyjádřenými

v úvodních ustanoveních správního řádu (jmenovitě se zásadou nutnosti zjištění stavu věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti). Uvedenou skutečnost považuji za nespornou zejména proto, že sám navrhovatel opakovaně uvedl, že důvodem, proč se řízení o veřejnou zakázku nezúčastnil, byla příliš pozdní návratnost vložených prostředků v souvislosti s délkou plnění.

36. K otázce nařízení ústního jednání uvádím, že podle ustanovení § 49 správního řádu správní orgán nařídí ústní jednání v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné. Z této dikce vyplývá, že na nařízení ústního jednání není právní nárok a je čistě jen na Úřadu, zda ústní jednání nařídí, či nikoliv. Je nepochybné, že v daném případě není Úřadu žádným právním předpisem uložena povinnost nařídít ústní jednání s účastníkem řízení. Po zvážení všech aspektů této věci jsem shledal, že ústní jednání nebylo nezbytné ani ke splnění účelu řízení, ani k uplatnění práv účastníků řízení. Nařízení ústního jednání považuji za nadbytečné i z důvodu procesní ekonomie, která je jako zásada hospodárnosti vyjádřena v § 6 správního řádu. Proto se domnívám, že Úřad nepochybil, když k nařízení ústního jednání nepřistoupil.
37. K výše uvedenému doplňuji, že v šetřeném případě nebyly využity ani instituty výsledku svědků či znalců, resp. obstarání dalších důkazů, a to z důvodu, že k posouzení skutečností vážících se k případu není třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají (k tomu viz § 56 odst. 1 správního řádu). Dále je zřejmé, že každý subjekt (potenciální uchazeč či dodavatel), který by se vyjadřoval k přiměřenosti doby plnění veřejné zakázky, by tak činil pouze z vlastní pozice, tedy individuálně různě. Tuto skutečnost potvrdil i sám navrhovatel, když ve svém vyjádření ze dne 4. 10. 2006 v souvislosti s využitím expertíz při koncepci zadávacích podmínek uvedl, že „znalci často nemohou vynahradit zodpovědné vyjádření dodavatele, který jediný zná své technické, ekonomické či kapacitní možnosti“. Je dále vůbec otázkou, co by mělo být předmětem posouzení znalce a v jakém vztahu by byl výsledek ke konkrétní potřebě zadavatele.

V. Závěr

38. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
39. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. INDOC s.r.o., se sídlem Rytířská 6/410, 110 00 Praha 1
2. Telefónica O2 Czech Republic, a.s., se sídlem Olšanská 55/5, 130 34 Praha 3
3. Ministerstvo informatiky, se sídlem Havelkova 2, 130 00 Praha 3
4. Česká republika, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Nuselská 39, 140 00 Praha 4
5. Česká republika, Česká obchodní inspekce, Štěpánská 15, 120 00 Praha 2
6. Česká republika, Česká správa sociálního zabezpečení, Křížová 25 225 08 Praha 5
7. Česká republika, Český statistický úřad, Na padesátém 81, 100 82 Praha 10
8. Česká republika, Český telekomunikační úřad, Sokolovská 219/58, 190 00 Praha 9
9. Česká republika, Český úřad zeměměřičský a katastrální, Pod sídlištěm 9/1800, 182 11 Praha 8
10. Česká republika, Energetický regulační úřad, Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava
11. Česká republika, Ministerstvo dopravy, nář. L. Svobody 12, 110 15 Praha 1
12. Česká republika, Puncovní úřad, Kozí 748/4, 110 01 Praha 14
13. Česká republika, Ministerstvo spravedlnosti, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2
14. Česká republika, Ministerstvo zdravotnictví, Palackého nám. 4, 128 01 Praha 2
15. Česká republika, Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, 100 10 Praha 10

16. Česká republika, Ministerstvo zahraničních věcí, Loretánské nám. 5, 118 00 Praha 1
17. Česká republika, Státní energetická inspekce, Gorazdova 1969/24, 120 00 Praha 2
18. Správa jeskyní ČR, Květnové náměstí 3, 252 43 Průhonice
19. Česká republika, Státní rostlinolékařská správa, Těšnov 17, 117 05 Praha 1
20. Česká republika, Správa státních hmotných rezerv, Šeříková 1/616, 150 85 Praha 5
21. Česká republika, Státní veterinární správa ČR, Slezská 100/7, 120 56 Praha 2
22. Česká republika, Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský, Hroznová 2, 656 06 Brno
23. Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, Orlická 4/2020, 130 00 Praha 3
24. spis

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce